

שם השיעור- אסון השייטת

משך השיעור: 20 דקות

הערות:

השתמשי ברגישות הסיפור יכול להיות מורכב

מטרת על:

הכרת סיפור אסון השייטת

מטרות ביניים:

- הבנת הסיפור הגבורה
- מסרים וערכים שעולים מהסיפור
- הנאה

דגשים:

- הערת המחברות- מכוון לאנדרטה שעשבי ציון

אמצעים ועזרים:

- טושים לכתוב על האבנים כחלק מפעילות

פתיחה (5 דקות)

משחק "האבנים"-

הסבירי : את המשחק לחניכים:

הוראות:

• בחרי: למשחק קבוצה בין 4-6 ילדים.

• תגדירי : "אתם עכשיו צוות, המטרה שלכם לבנות מבנה אבנים שיהיה כמה שיותר גדול וכמה שיותר יציב. אחד מכם יכול לדבר, אחד מכם יכול לאסוף אבנים וכל השאר יכולים לבנות את המבנה אבל אסור להם לדבר"

• המשתתפים מנסים לבנות "מבנה" במשך 5 דק ואז מסיימים ומסתכלים על המבנים של כולם.
שאלתי : בסיום המשחק :

איך זה הרגיש? כמה אמון היה ביניכם?

מה קורה כשיש תקלה באמצע שיתופי פעולה?

(המשחק נועד ליצור תחושת שותפות, מתח קל, והבנה של האחריות של היחיד בפעולה צבאית).

גוף (10 דקות)

הסבירי: על סיפור האנדרטה: (נסי לשלב דרמטיות בקולך)

תקציר אסון השייטת - מותאם לנוער

בלילה של ה-4 בספטמבר 1997, יצאה שייטת 13, יחידת הקומנדו הימי של צה"ל, למבצע חשאי בלבנון. המשימה הייתה מסוכנת, אבל לוחמי השייטת - מהטובים והאמיצים בצה"ל - היו רגילים להתמודד עם אתגרים כאלה.

הם הגיעו בשקט מהים, אל חוף בקרבת העיר צור שבלבנון, במטרה לפגוע בתשתיות של ארגון חיזבאללה. אבל משהו השתבש - חיזבאללה כנראה ידע עליהם מראש, והכוח נקלע למארב קטלני.

בקרוב הקשה שנמשך דקות ארוכות - נהרגו 12 לוחמים, ונפצעו נוספים. רק לוחם אחד, רם רוטברג, הצליח להילחם, לחלץ את עצמו ולחזור לישראל בחיים.

שאלה:

למה זה כל כך השפיע?

האסון הזה זעזע את המדינה. 12 לוחמים מובחרים, חלקם בשירות סדיר, נהרגו בלילה אחד - והציבור הרגיש כאילו איבד את מיטב בניו.

הסבירי: פן נוסף לסיפור

אבל אולי החלק הכי חזק בסיפור הוא דווקא התגובה של המשפחות. הן לא דרשו להעניש מישהו או "לחפש אשמים", אלא ביקשו מפקדי צה"ל דבר אחד: "תלמדו מהאירוע. תעשו תחקיר אמיתי - כדי שזה לא יקרה שוב." במקום לכעוס, הן בחרו בדרך של אחריות, של ערכים, ושל אמון. המשפחות אמרו שהן לא רוצות נקמה - הן רוצות תיקון.

הסבירי מסרים:

אסון השייטת הפך לסמל:

של גבורה שקטה

של רעות אמיצה

של מנהיגות תחת אש

ושל בחירה באחריות - גם ברגעים הכי כואבים

האנדרטה לזכרם, כמו זו שנמצאת כאן, לא מבקשת רק שנזכור את שמות הנופלים.

תשאלו: היא מבקשת שנשאל:

מה אנחנו לוקחים מהם לחיים שלנו?

איך ננהג באומץ, בענווה, ובאחריות - גם כשקשה?

הסבירי: על המראה של האנדרטה:

ניתן לראות את האבנים הבנויים בצורה ארוכה, האבנים נשענות אחד על השני, מתוך סמל לאחוה ואחדות, ניתן לראות את האנדרטה שנבנתה גם בים ממש בתוך המים מתוך זה שהאסון קרה במים בעת מילוי תפקידם.

סיכום (5 דקות)

שאלו:

- מה לדעתכם חשוב יותר – הצלחה או אחריות?
- האם טעויות חייבות להוביל לאשמה – או ללמידה?

העבירו: את פעילות האבנים: מסיימים בפעילות קצרה של כתיבה על אבנים-

בשאר הזמן שנשאר (5 דק) מנחים כל ילד לאסוף אבן ולחשוב מה הערך/תכונה שהוא לוקח

מהסיפור ורוצה להשאיר במקום? בסופה של הפעילות האבן תישאר שם להנצחה.

הוסיפו: את המשמעות של האבן

אימרו: "המשמעות של האבן היא שהיא כמעט נצחית. בניגוד לפרח שנובל או מתנה נזרקה, אבן

מקומה בטבע והיא מנציחה דברים הרבה אחרי שהם נגמרים ממש כמו האנדרטה הזאת, האבנים

שאתם משאירים ותשאירו גם כאן וגם במהלך חייכם, יהיו נצחיות עוד הרבה מעבר לחיים שאתם

עצמכם תחיו."